

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 957/2022
29.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца Eurolife доо Београд ул. Краља Петра бр. 42/33, чији је пуномоћник Немања Н Рубеж, адвокат у ..., против туженог Ванса Intesa ад Београд, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат у ..., ради утврђења и исплате, вредност предмета спора 25.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12 Пж 1917/21 од 16.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 29. јуна 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 12 Пж 1917/21 од 16.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 6647/2020 од 14.01.2021. године у ставу првом изреке усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је ништава одредба члана 4. Уговора о краткорочном кредиту за ликвидност бр. ... од 03.07.2007. године. У ставу другом изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 25.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.07.2007. године до исплате. У ставу трећем изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда 12 Пж 1917/21 од 16.03.2022. године преиначена је напред наведена првостепена пресуда тако што су одбијени тужбени захтеви тужиоца у целости. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.500,00 динара, као и износ од 22.800,00 динара на име трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са чланом 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а ставом 3. истог члана, д се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби, не прелази износ из става 1 истог члана.

Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости и исплата новчаног потраживања. Вредност спора коју је тужилац означио у тужби износи 25.000,00 динара.

Имајући у виду да се с обзиром на вредност предмета спора ради о спору мале вредности у ком ревизија сходно цитираној законској одредби из члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку ревизију одбацио.

Тужилац у ревизији није предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку из ког разлога ревизијски суд није испитивао испуњеност услова за одлучивање о ревизији из те законске одредбе. Без утицаја је чињеница да је првостепена пресуда преиначена одлуком другостепеног суда, имајући у виду да у споровима мале вредности ревизија није дозвољена на основу изричите законске одредбе, па се стога не може применити одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се ревидент у ревизији позива.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**